

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. V. De modo resistendi Tentationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

TENTATIO VI.

De modo resistendi tentationibus.

XXIII. **G**ertrudis Virgo devota queritur Confessario, se varijs agitari assidue cogitationibus & desiderijs, nescire tamen, an à bono vel malo spiritu proveniant; se neque modum scire resistendi tentationibus, utpote quæ in solitario loco habitans, hominem non habeat, à quo pro ejusmodi certamine instrui queat. Queritur, quomodo eidem sit respondendum?

Responsio.

XXIV. Inprimis significet illi, quid S. Gregorius in Pastor. de discretionem Spirituum dicat: *Quis sit Spiritus, inquit, qui loquitur, ipsa suggestio declarabit, semper enim Spiritus carnalis mollia, Spiritus Mundi vana, Spiritus malitia semper amara loquitur.* Eundem ad finem non parùm juvabit, si duæ regulæ S. Ignatio pro pleniore Spirituum discretionem præscriptæ bene observentur, quarum prior hæc est: *Sedulo & accuratè excutienda sunt cogitationes nostræ circa principium, medium, & finem suum, quæ tamen si rectè se habeant, Angeli boni argumentum est, cogitationes illas suggerentis: sin autem per discursum mentis aliquid offertur, vel sequitur, quod ex se malum sit, vel avocet à bono, vel ad minus bonum impellat, quàm anima priùs quarendo sequi decrevisset, vel animam ipsam defatiget, angat, ac perturbet, sublatam qua priùs aderat, quiete, & tranquillitate, evidenter tunc erit indicium, auctorem esse cognitionis ejusmodi spiritum malignum utpote utilitati nostræ summè adversum*

versantem. Posterior regula hæc est: *Eorum, qui promovent in bono salutis, animis se insinuat uterque spiritus diverso modo, bonus quidem leviter, placide ac suaviter, sicut aqua stilla in spongiam illabens; malus verò duriter, implacide & violenter, cum strepitu quodam, sicut imber decidens in petram, illis autem qui in dies tendunt in deterius, oppositum prorsus usuvenit. Cuius sanè diversitatis ratio est, quatenus Angelo utriuslibet similis est, vel dissimilis animæ dispositio. Si enim contrariam sibi eam alteruter spiritus invenerit, cum strepitu & pulsu, qui facile adverti queat, ei se coniungit. Si conformem verò, tanquam in apertam & propriam domum subit cum quiete.*

XXV. Secundò significet illi, quid pro eodem fine S. Gregorius in lib. Past. sapienter advertent dicens: *Antiquus hostis ex proprio certamine, dum se succumbere considerat, ad alia tentationum bella restat. Intuetur humani generis uniuscujusque mores cui vitio sint propinqui, & illa opponit ante faciem, ad qua facilius novit inclinare mentem.* Id quod P. Leo Societatis JESU Sacerdos, & Collegij Conimbricensis Rector corporaliter quondam vidit, dum diabolum inter Fratres sub specie Æthiopis circumeuntem, & singulorum pulsum explorantem vidit; cum verò unius pulsum tetigisset, vehementer exultantem, eò quòd Fratrem illum tentationi contra vocationem tepidè resistere, atque adeò de nocte aufugere decessisse advertisset, uti in MS. Ingolst. c. 23, §. 33, referitur.

XXVI. Tertiò significet illi, quid Senex quidam Fratri quærenti, quid facere debeat, si in aliquo loco fuerit, & oriatur tentatio, nec habeat, cui tenta-

tionem talem aperire possit? responderit, quòd scilicet eidem dixerit: *Crede in DEO, quia ipse mittet Angelum suum, & gratiam suam, & ipse tibi est consolatio, si in caritate rogaveris eum. Et addidit dicens: Audivi, quia in Scythi erat quidam, qui sustinebat tentationes, & non habens fiduciam in aliquo, cui confiteretur, parabat vespere melotem suam, ut discederet, & ecce apparuit ei gratia DEI in specie Virginis, & rogabat eum dicens: Nusquam vadas, sed sede hic mecum; nihil enim ex his malè fit, quod vidisti: qui credens verbis ejus sedit, & statim sanatum est cor ejus, ut in Vitis PP. l. 9. legitur.*

XXVII. Quartò eidem narret, quid olim S. Pachomio dæmon, cùm eidem hic Sanctus exprobrasset, quòd homines, à quibus læsus non fuerit, diu, notuque improbissimè infestet, responderit, dum dixit: Nos ad fores pulsamus, dare aditum aut negare penes vos est: si aperitis, mox intrò ruimus, & imaginationem occupamus, unde facillimum nobis est, cæcam voluntatem, totumque hominem expugnare. Quòd si resistitis, & mox initio prohibetis ingressu, nos victi sumus, & velut fumus evanescimus. Hinc S. Teresa in itin. perf. c. 23. dicebat: Non habet dæmon potentiam ad generosas & resolutas animas tentandas; ab illis enim sibi imprimè metuit, quia experienciã novit, magnum sibi ab illis damnum accidere, & quidquid producit, ac dirigit ad nocendum illis, hoc totum tam in ipsarum, quàm aliarum commodum cedere, & damnum referre; id quod Ruffinus l. 3. n. 224. aptâ similitudine declaravit dicens: Sicut ad ollam succensam muscæ non appropinquant; si verò tepida fuerit, insident

in ea, & faciunt vermes; ita hominem succensum igne divini amoris fugiunt Dæmones, tepidum verò illudunt, & sequuntur.

XXVIII. Quintò denique, hortetur eam, nunquam sibi polliceatur securitatem à tentatione, sed potius sibi persuadeat, unâ superatâ aliam secururam, ideoque semper ad pugnam præparata consistere studeat, nam, ut prudenter Ven. Beda super Lucam advertit, *sæpe antiquus hostis, postquam menti nostræ tentationum certamen inflixerit, ab ipso suo certamine ad tempus recedit, non ut illata malitiæ finem præbeat, sed ut corda, quæ per quietem securâ reddidit, repente rediens, facilius inopinatè irrumpat.* Hinc rectè S. Bernardus S. 15. in Pl. qui habitat, hortatur? *Præmonitos vos esse volo, neminem super terram absque tentatione victurum, ut, cum fortè tollitur aliqua, alteram securus expectet.* Quæ in re consideranda nobis est tam benigna pietatis divina dispensatio, ut quibusdam nos tentationibus patiatur diutius occupari, ne fortè periculosiores occurrant, ab aliquibus verò citius liberet, ut possimus in alijs, quas utiliores nobis prævidit fore, exerceri. Facit nempe id ipsum, quod olim Clemens Rex Spartanus, teste Plutarcho, fecit, qui interrogatus, cur Argivos victos non delevisset? respondit, ne desint, qui Juvenes nostros exercent. Unde rectè Thomas Kemp. l. 3. c. 35. monet: *Fili, nunquam securus es in hac vita, sed quoad vixeris, semper arma tibi Spiritualia sunt necessaria; quia, etsi tu dicas, quòd mortuus sis mundo, Diabolus tamen necdum est mortuus, ut bene quondam, Senex quidam Monacho simile quid dicenti respondit.*

B 5

TEN